1387

22 Ağustos 2018 Çarşamba Sayı: 2018/32 5 TL.
(KDV Dahil) K.K.T.C.: 6 TL.

LeMan

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

HUOOPPP! HEMŞERİM! DUUUR! DUUUR!..

ULAN BİR KASAP ACEMİ OLUR DA, BU KADAR MI OLUR. OTOBANA KAÇTI HERİF...

Behiç Pek

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

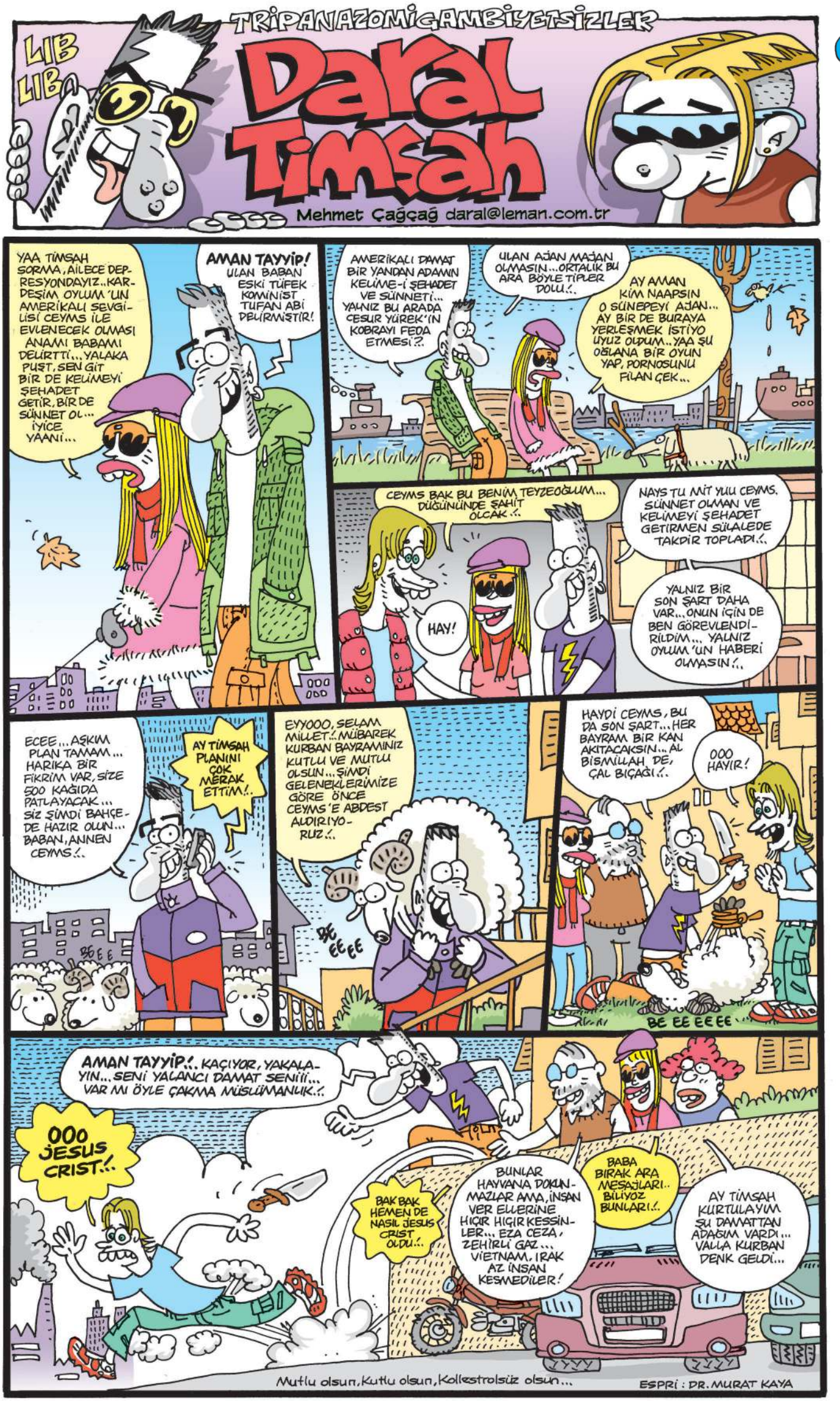

Betoner Söbü

ATİLLA ATALAY

Ad ve soyadımı öğrenmek isterseniz, cevabım şu olur: Betoner Söbü. Özel test âlimiyim. Adrese dayalı bir insan deyilim. İlmin ve fennin bulunduğu her yer (Çatladıkapı hariç) benim ikâmetgâhımdır. Çoktan seçmeli ve ucu açık suallerle memleket talebesini her türlü sınava kazanma garantili olarak hazırlayan sağlam bir soru bankasının CEO'suyum. Edeb dairesinde, betona karşı bir arzu duyuyor, sincap tabir edilen haşarat hayvanı ise (pij) şahsi nedenlerle suret-i katiyyede sevmiyorum. Hedefim ilm ve fen ile yoğurduğum talebeleri, ilmiyle ticaretiyle dünyaya nizam veren, fezâ noktasında dahi başarılı kimseler olarak yetiştirmektir. Diriyim.

Fezâ demişken, bu haftaki sohbetimi feza yani uzay hususunda hazırlama noktasında düğmeye bastım. Uzay bazlı çoktan seçmeli test ile, "Eylenerek öğrenme" maksatlı neş'eli ve ilmî bulmacaları aşağıda devreye alıyorum. Sürdürülebilirim.

Devreye almak demişken, inşaat emlak piyasası dostları arayıp müteahhid yanıma "Betoner Hoca, Söbü Evler Etap 9'u ne vakit devreye alacaksın?" diyorlar. Malum nedenlerle bir müddet inşaate ara vereceğim sevgili dostlar. Bu arada elimde kalan söve, varak, fanyans gibi malzemelerle, hali hazırda satılmamış dayrelerimdeki ebeveym banyolarını süsleyecek, dış çepheleri led ile aydınlatacağım... Beton ile arama kısa süreli bir hasretin girmesi, kuşkusuz, çimento, su ve dere kumu karışımı bu mükemmel malzeme ile olan aşkı, muhabbeti arttıracak. Arzu dolu, daha fazla, daha yüksek etap etap betonla piyasaya geri döneceğim günler yakındır inşallah.

CEVABI "E" OLAN SUALLER TESTİ

1) Koşullar dikkate alındığında uzaya gider gitmez ilk yapılması gereken şey aşağıdakilerden hangisidir?
a) Roket Otoparkı (ilk bir ışık yılı üçretsiz)
b) "Millet Teleskopları" adlı projenin sür'atle devreye alınması.
c) Uzaylılara balkon konuşması (Kucaklayıcı)
d) Yazlık uzay üssü inşaatı.
e) Hepsi

2) Uzayla alakalı kuruluşumuzun adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Atılgan Uzay İşleri
b) Fêza ve Aile Bakanlığı
c) Uzay ve Orman Genel Müdürlüğü
d) Yeşil Yörünge Seyahat
e) Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı Uzay Ajansı

3) Uzaylılarla ilk samimiğmiğ teması kuran sanatkârımızın adı aşağıdakilerden hangisidir?
a) Semiramis Pekkan
b) Ajdar Anik
c) İdo Tatlıses
d) Mustafa Ceceli
e) Mustafa Topaloğlu

4) Aşağıdakilerden hangisi olası bir uzaylı topluluğu adı değildir?
a) Saylonlular
b) Volkanlılar
c) Klingonlular
d) Romulanlar
e) Kahraman Jüpiterliler

BİLMECE BULMACA (Eylenerek Öğreniyorum)

* Yorgan giydim eynime, kavanoz takındım kafama, dokunmayın benim cakama

CEVAP: Astronot

* Hom hom eder fezâda takımıynan dizilmiş semâda?

CEVAP: Büyükayı Takım Yıldızı

* Him him eder fezâda?

CEVAP: Küçükayı Takım Yıldızı

* Adrese dayalı bir cisim, bak ona, bil nerdesin?

CEVAP: Kutup Yıldızı

Bulduğunu yutar homini gırtlak, aman roketi ondan uzak tutak

CEVAP: Kara delik

Bu haftalık da bu kadar. İlm fen ve beton ile herc-ü merc olduğunuz (miksaj ameliyesi) güzel günler diliyorum. Deliren talebeden müesese bazında sorumlu değiliz. Hayırlı başarılar.

LeMan

KAPAK KONUSU

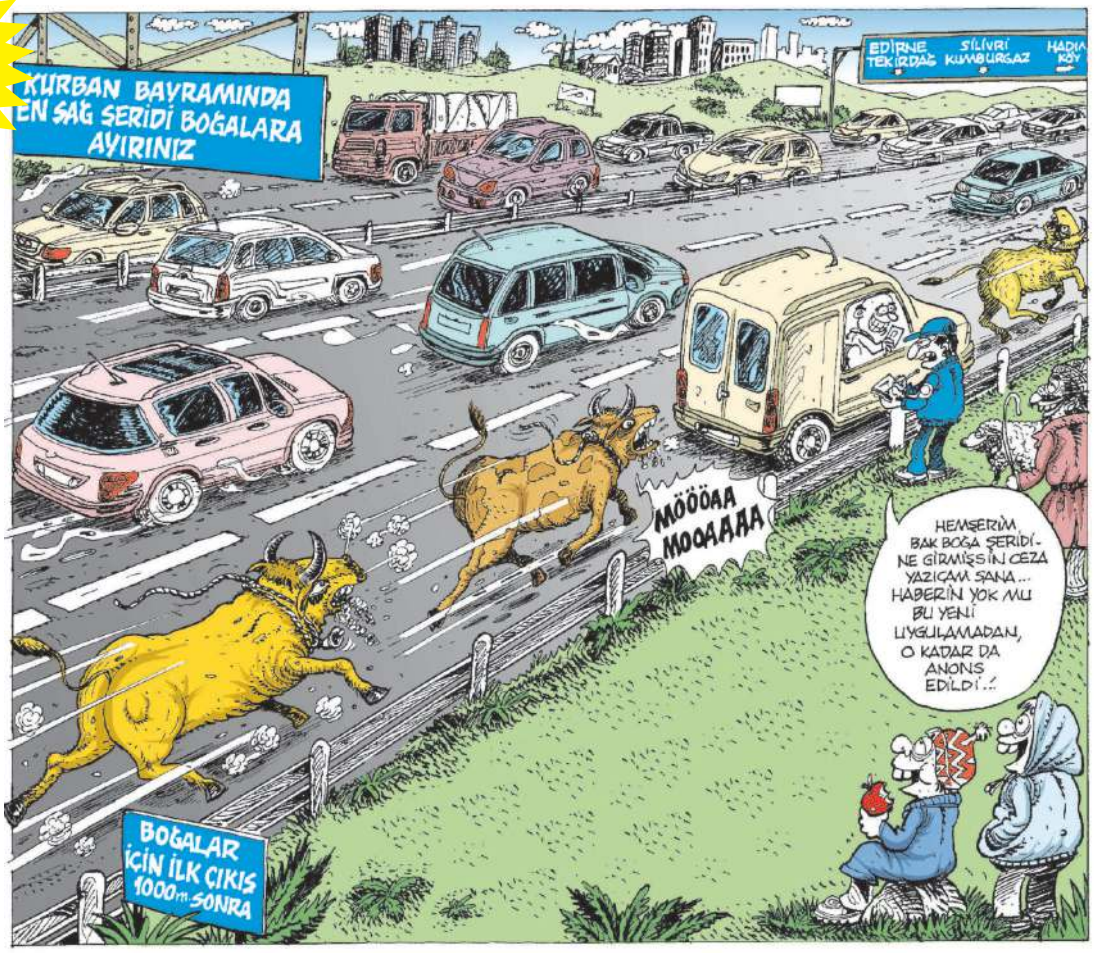

Kur yükselişi...

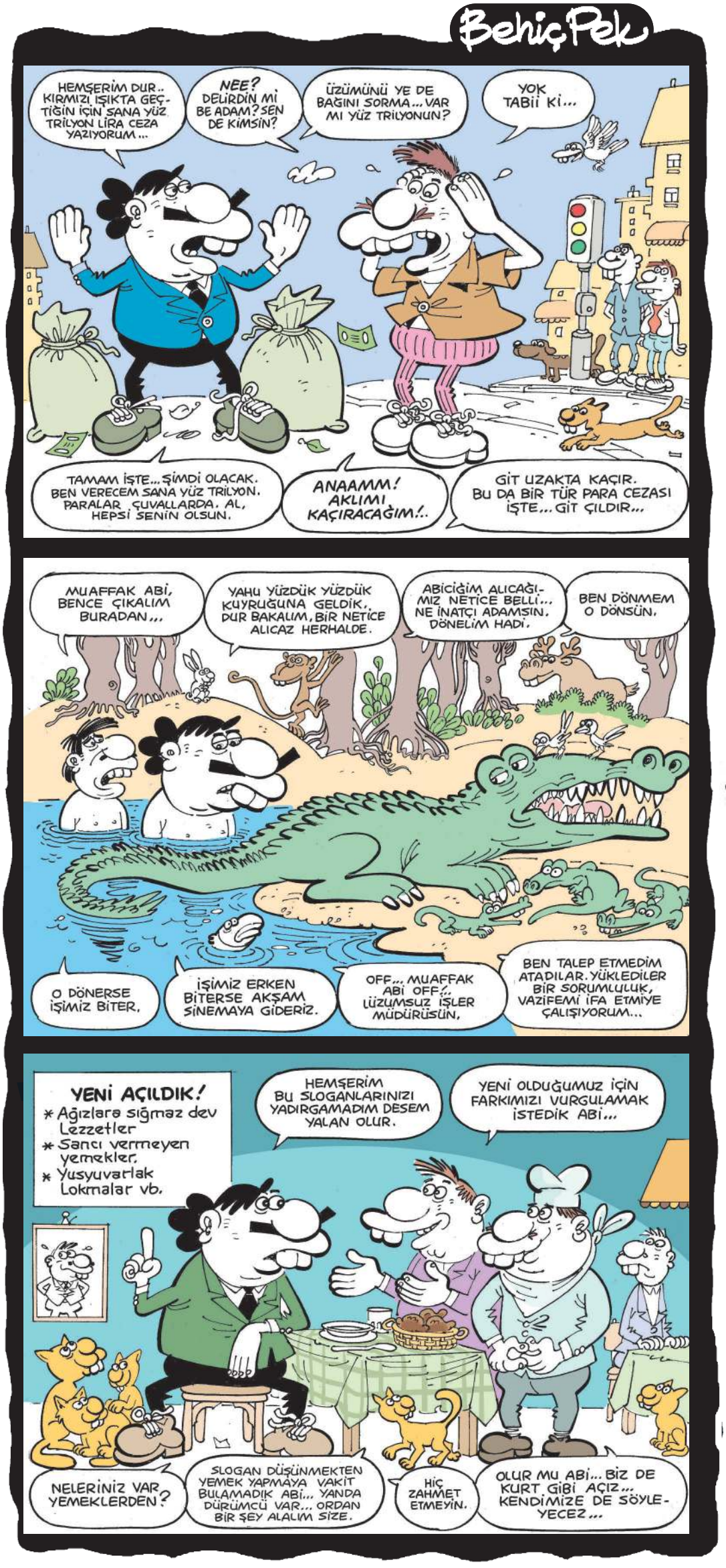

HAFTALIK KEDİ GAZETESİ

keskin cırmak

YÖNETEN: YATTARA VALLİ

Evimisi payraştiyimis insanımsı tanıyor miyis?
İnsan uzmani Siyamlı Kedi Perefozer Yattara Valli'ye Sordut, o da mırın mırın anlatti.
SEVİMRİ DOSLARİMİS İNSAN KİMSERER NASİR KİMSERER BUNRAR?

İNSAN KİMSERER SAPLANTİRİDİR:
"Hoçam, ne yapayorlar meselay bu kerateler. Çot sevimrirer deyir mi?"
"Hepinis sahipinis üzerinde deneyebirirsiniz. Kilink olarat isbatlanmıştırdı. Örneyim bir masa üstünde outran minik bir eşayı patinisle küçüt küçüt ittireret yere düşürünüs. Sahipinis hemen gelerek ve o minik eşayı yerden alaçak va masanın üstüne koyaçakmıştırdı. Bin kere düştürün, bin kere getirer. Bu onda manyaklıt hastalıyı olmuştuydu teşhisman."

YARAMASLAR NASİL TEMİZLENEYOR?:
"Bu şirin kerateler postunu yalayor mu hoçam?"
"Bunrarda post başka başkadir yavrum. Postunu çıkarar ve yovarlağa sokar von von von dönderer. Durar. Vonnn hızlı dönderer faşş postunun suyu çıkar. Alar giyer. Vücütünü patilerini yalamas. Sırtını zahten istese de yalayamas. Beceriksis ve sevimni halleri olar bunlarda keratenin. Pinpol topu gimi koyar külahya ve sadece ona yalar. Doldurma der onu ve sovuk yalar. Oh eder oh..."

TOHALET TERBİYESİ:
"Hoçam, dişileri cırmaklı, erkekleri cırmaksıs. Nasil kazabileyorlar toprakı veya kumu?"
"bis tohalatimisi kendimis kazarıs ve ederiz. İnsan kimsenin tohaleti önceden kazıktır. Kalazasyonludur bu. O kerate orayı biler ve hep aynı yire yapar. Halatorka başka halafarakla başka. Edince üstünü örter. Kapakla örter. Bununla yetinmezdirmiş va üstünü daha büyüt kapakla bird aha örter. Bonyo der. Bonyo kapısı der ve çeker gorologümbürlop eder şor şor şor ve geder."

GECEYARİSİ BAHARAYORLAR:
"Bir de komit bir şey olayor hoçam. Yavri bebek insanı ötüşü."
"Evet Yavri bebek insani bahırınca bazen o mu ağlayor yoksa bis mi meyavlayor anlayamayizdir. Son dereçe mizahli bir oray. Sanki kedirer konuşayor sanınır bu oray. Acıkmıştırsa vaya kazı varsa öteyor yavri insan."

EVDE SIKILAR BUNLAR CANI:
"Hoçam, insan kimserer evlerimise kadar girmeye nasil başardilar?"
"Bunlar çot zeki yaratıtlardır. Uyum salamıştırdılar. Evde yaşamıya alışmıştırdılar ama, evde çot fasla kapalı karılrarsa kafasını delirir bu ve çırdırır kendini. Onun için hani köpetleri birine vereyorlar, o getirip gezdireyor ya, aynı şekirde bis de insanımısı birine vereyoruz, o gezdirip getireyor. Arkataşı onun. Ona gezdireyor. Arkataşı. Bis ede kafa dinleyorus. Cırmaklarımısla busdolobun kapakını açayorus, ahzına layık dilim salamını ustarıkla çekeyorus ordan yut-yalan yapayorus. Seninkisi tışarda arkataşıyla geziyor. Hah hah hah."

TİMSAS, BOĞYA, PARSLAN. HEPSİNİ YİR:
"Hoçam, neyle besleneyor bunrar? Etçir mi otçur mu bu? Ha hoçam? Hoçam, duyayorsundu mu bene?"
"Yaho dur, patlama. Bacakıma yalayorum. Bunrar hem etçir, hem otçur, hatta atçır bile. Salam yapayorlar, socok yapayorlar. Ne bularsa bu yeyor. Keçi, balık, kertenkelebek, dag hayvanı, timsas, boğya, karpsan, parslan, hava aygırı, gerdan, karababa, uçmaca, yeşil ot, başka ot, yaprak, nahana dolmalı. Önüne geleni süpüreyor. Mitye kabuklu vasayre. Akolojik sistemi, besrenme paramitini bile yiyicek nerdeyse. Bi tek kedi yemeyor, o güzer işte. Bi de fağre yemeyor, o daha da güzer."

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

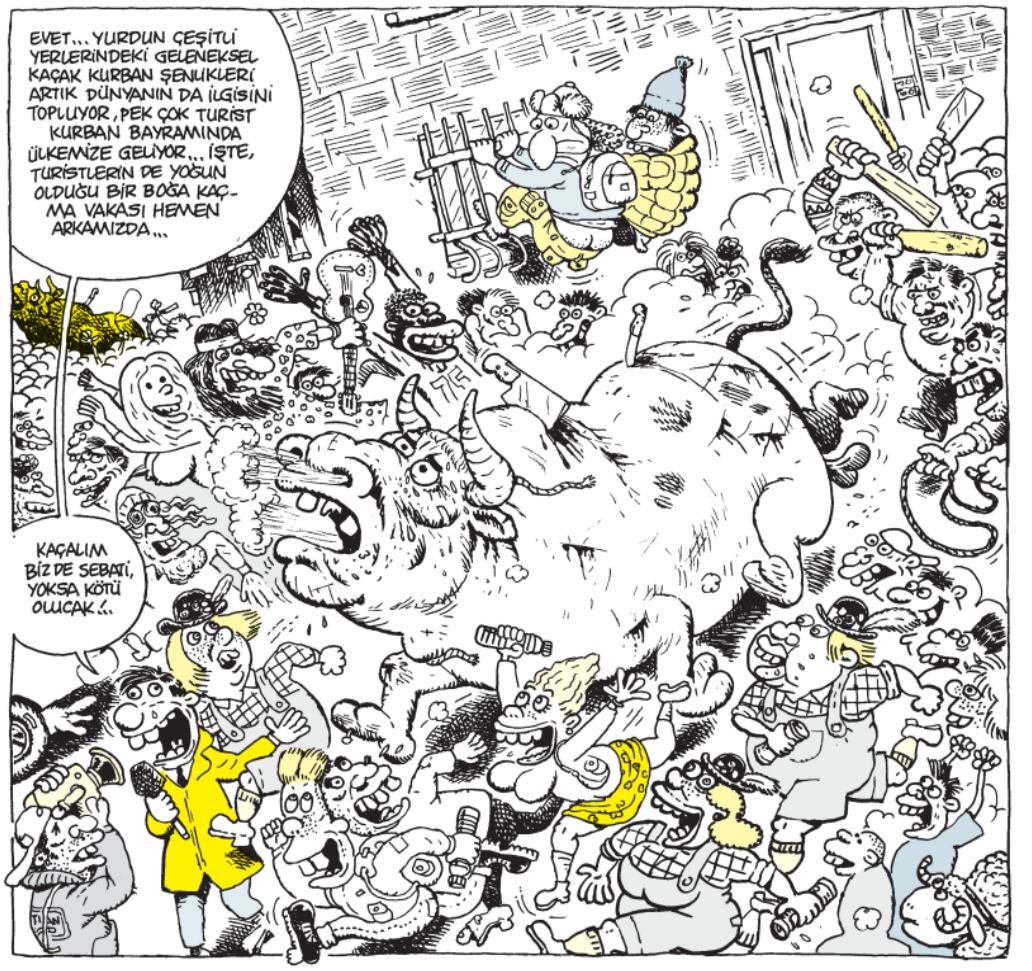

BAYRAMDA 7 MİLYON KİŞİ YER DEĞİŞTİRİYOR... BÜTÜN SEFERLER VE EK SEFERLER DOLU...

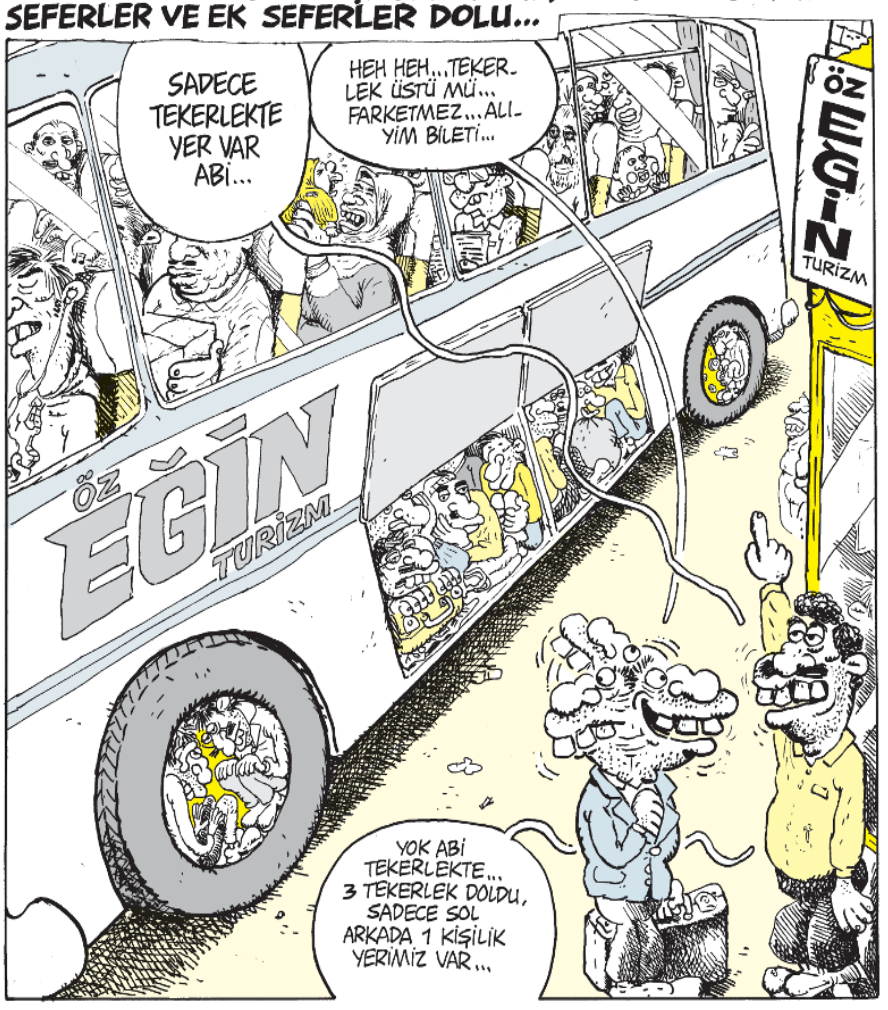

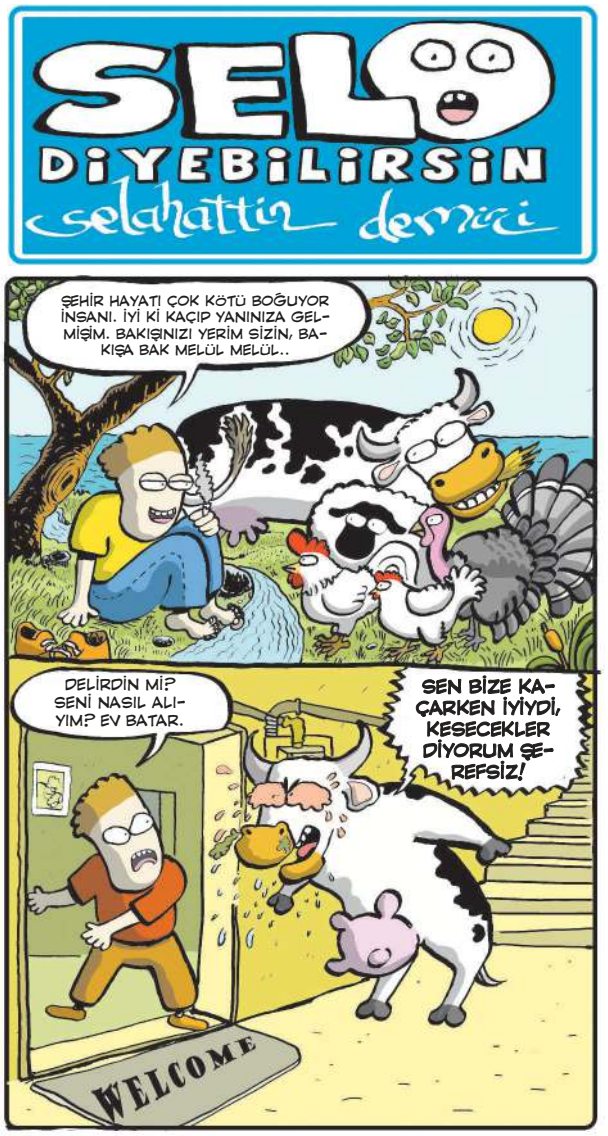

Nerede O Eski Bayramlar? BURADA! Aşağıda!

AYRINTILAR

Devlet Demiryolları Lojmanlarının uzun duvarı boyunca, mahalleye doğru yürüyorum. Karnımın o anki ağrısı dışında, bayram güzel geçiyor. Daha şimdiden, henüz öğlen bile olmadı, ve üç tane Çamlıca gazozu içtim! Hem bir tanesi meyveli! Meyveli Çamlıca nedense her bakkalda olmuyor ve yine nedense biraz daha pahalı. Bizim bakkalda, istediğim leblebi tozundan da yoktu. Normal, sıradan bir gün olsa, hiç dert etmem, klasik leblezi tozu poşetini ağzıma diker boşaltırım. Ama bugün bayram. Kesinlikle çileklisini yemek istiyordum. Aslında çilekli mi emin değilim. Ahududu mu, ananas mı, portakal mı, adını ve cinsini bilmediğim renkli bir aroma katılıyor bu değişik leblebi tozlarına ve her bakkalda bulunmuyorlar. Ondan yemek için, hiç üşenmeyip, köprüyü geçmiş, iki mahalle ötedeki Yeldeğirmeni mahallesine kadar yürümüştüm. Uzaklara tek başıma gidebildiğim ilk yıllarım. O yüzden biraz tırsıyorum bazı şeylerden. Mesela yanıma sokulan ve birşey söyleyen yabancı adamlardan. Neyse ki hiçbir yabancı adam henüz tehlikeli birşey yapmadı. Yeldeğirmeni mahallesine sorunsuz olarak gittim, pembe leblebi tozunu karakolun yanındaki bakkalda buldum, onu yarı ağzıma - yarı burnuma çektim öksürerek. Öksürüğüm geçsin diye de mantıklı bir şekilde Çamlıca gazozu içtim, şimdi de mahalleye dönüyorum.

Ceplerimi kontrol ettim. Birisi metal para ve misket dolu. Ötekisi kağıt para ve şekerle dolu. Bir yere oturup saymalıyım. İleride hesabını yapan, planlı davranan bir kişi olmak istiyorum! Belki de önce bir Çamlıca daha içmeliyim. Kafam açılır! Aslında Şıveps içmeliyim. O anda kendime kızdım ve kendimden tiksindim. Niye Şıveps içmemiştim ki? Manyak aptal. Şıveps'i cebimin para gördüğü bu bayram günü içmiycem de daha ne zaman içicem!? Bi kere, asidi Çamlıca'dan daha sert, tadı daha keskin. Şişesi de daha güzel. En önemlisi, söylenişi daha havalı! O kadar zor bir yazılışı var ki, Şıveps diyebilmeyi, Ercan isimli, çok güzel misket oynayan ve bana iyi davranan bir ağbiden öğrendim. Gene de bakkala Şıveps demeden önce biraz korkuyorum, ya söyleyemezsem diye... Sonra hatırladım ki, o da bizim bakkalda yoktu galiba. Bu iğrenç, içerisi kirli, ve hiç havalı birşey satmayan bakkalımız yüzünden birçok bayramımız sıkıcı geçiyor! Gene Yeldeğirmeni'ne mi gidecem yani? Karnım ağrıyor, yoruldum. Belki sonra Koşuyolu'na giderim. Evet, kesin Koşuyolu'na gidicem! Oradaki, muhtarlığın karşısındaki pastaneden, Alman Pastası da alırım! Ne zamandır Alman pastası yemedim. Allahım, inşallah bayat değildir, kreması tazedir! Bayatsa, adama "bu bayat ağbi" diyemem, korkarım. İki tane alayım! Belki biri bayatsa da öbürküsü tazedir.

Ama önce... köpekli eve gitmeliyim! Kesin gidicem. Sabahtan beri erteliyorum. Nezahat teyzelere gittim, Şaban amcalara gittim, Ercanlara gittim, Murat ağbiye gittim.. Ama Halise hanım teyzelere gidemedim. Çünkü o evde köpek var. Daha doğrusu bahçesinde var. Hem de kurt köpeği. Adı Reks! Ama Reks'i bir çok kişi bilmiyor, sadece köpekli ev diyorlar. Başka kişilerin de köpekleri var mahallede, fakat Reks bir köpeğe daha çok benziyor! Öbürleri gibi uyuz ve kirli değil. Filmlerdeki köpeklere benziyor. Ve korkutucu bir köpek! Gerçi, Halisaanım teyze, geçen bayram, "Oğlum korkmayın, gelin," demişti, "Nejat ağbin onu kulübesine kapatıyor bayramın ilk günü."

Nejat ağbi, Halisehanım teyzenin oğlu. Mahallede, Meydan Larus Ansiklopedisi olan ilk insan! Ek ciltleriyle beraber, tam14 cilt! (hem de sonradan gazetelerin verdiği saman kağıda Meydan Laruslar değil. Parlak kuşe kağıt, renkli sayfaları bile var!) Mahallede bazı çocuklar, ödevlerini hazırlamak için, rica edip Nejat ağbinin ansiklopedisinden faydalanıyorlar. (Allahtan, şimdiki internet Vikipedi ansiklopedisi gibi, kimsenin sinirlenip de kafasına göre kapatabileceği bir ansiklopedi değil. Kağıda basılı.) Aslında, iyi insanlar; ama niçin bahçede köpekleri var bilmiyoruz! Hırsız da yok ki bizim buralarda. Nejat ağbi çok seviyo Reks'i.

Neyse, şimdi gitmem zaten. Önce Alman Pastasi yiyim iki tane. Ya da, büyük 1 tane. Güç ve moral kazanıp öyle giderim... Evimizin önünden geçerken, annem seslendi. Kafasını bana çevirmeden seslendi. Acaba, beni gördü de mi çağırdı? Yoksa, buralarda bir yerdeyimdir diye düşünüp öylesine mi bağırdı? Acaba kaçsam mı? Yoksa gitsem mi? Hiç risk almadım, gittim. Beni kapıdan soktu, "Talat amcanların elini bir öp hadi," dedi. Talat amca ile karısı Eskişehir'den geliyorlar. Ve hiç bahşiş, harçlık v.b vermezler. Belki de bahşişlere inanmayan prensipli bir inançları gibi birşeyleri var. Ellerini öptüm, sonra uçarcasına sokağa koştum. Yokuşun oraya geldiğimde yavaşladım. Yokuşun karşı tarafı, Koşuyolu mahallesi. Alman pastası orada satılıyor. Önce, asfaltı geçmeliyim. Arada, kocaman bir otoban var! Ankara'ya, Eskişehir'e giden otobüsler, Voaaarzzz! diye sesler çıkartarak geçiyorlar. Tabiy ki ordan geçmedim! Daha tel örgülerden atlayacak kadar büyümedim! Alttan, geçitten geçtim... Ve o anda aklım yerinden oynadı.

Şafağı gördüm. Şafak, aşık olduğum kız! Annesi ve başka bir kadınla daha beraber, bu tarafa doğru geliyorlar. Aslında aşık değilim de, çok hoşlanıyorum.. Aslında, hoşlamıyorum da, çok ilginç geliyor kız.. Aslında, seviyorum delice!.. Aslında iyreniyorum!.. Gene şort giymiş. Mahallede, şort giyen ilk kız! Başka şortlu kızlar da var ama, onların bacakları çırpı dal gibi çıkıyor şortlarından, Şafağınkiler dolgun dolgun, kadın bacakları gibi. Bi de, tatile gittikleri için, hep bronz! Sonra, şortu da çok Avrupai! Renkleri çok güzel ve deseni modern... İyi ki Alman pastası yemeden önce gördüm Şafağı. Yoksa kesin ağzım dudaklarım hep kremaya bulanmış olur, sonra rezil olurdum... Yanımdan geçerlerken hiç bakamadım. Onun bana baktığını hayal ettim. Yan gözümde, yani Şafağın olduğu yandaki tarafımın kıyısında, Şafağın şortunun rengi parıldadı, onu hissettim sadece, o kadar, başka birşey görmedim. Bi de, annesi: "İyi bayramlar, Metin bey!" dedi bana, dalga geçer gibi. Belki de dalga geçmedi. Bilmiyorum. Bir an önce Alman pastası yiyip bu olayı unutmalıyım! Ancak kendime gelirim...

Mahalleye döndüğümde, köpekli evin karşısındaki yıkık duvara oturdum, dudağımın kenarındaki kremayı yaladım. Reks, görünmüyor ortalıkta. Acaba gerçekten kilitli mi!? Bence kilitli, Halisehanım teyze yalan söylüyor olamaz. Ne yani, korkunç dev bir kurt köpeğini, çocukların dizlerini ısırıp parçalasın diye zincirsiz mi bırakacaklar? Kalktım, bahçeye yürüdüm. Bahçe kapısının demir kilidini, yavaşça yukarıya kaldırdım...

Arka taraftaki merdivenlere yürürken, kalbim güm güm atıyor... Reks, her an bir yerden fırlayıp, sivri dişleri ve pençeleriyle göğsümü parçalayabilir! Aklıma nedense Şafak geldi. Acaba ben ölsem, üzülür mü? Annem üzülür kesin! Hatta Nejat ağbiyi de mahkemeye verir! Köpeği zincirsiz tuttukları için. Peki ama, Şafak ne yapar sahiden!? Bi bok yapmaz kaltak. Şortuyla kanepesinde yan gelip uzanır, Atari oynar keçi sakallı babasıyla.

Reks hiç bir yerden fırlayıp çıkmadı. Sesi, hırıltısı, soluğu bile gelmedi. Sanki Reks diye birşey yoktu dünyada. "Burda," dedi Halisaanım teyze, bana çikolata uzatırken, "Arkada, kulübesinde uyuyor..." Az ötemdeki kütüphanede, Meydan Larus'ların siyah sırtları, kara panterler gibi pırıl pırıl parıldıyordu! Nejat ağbi de geldi, bana tam 5 lira verdi! Annemin hatırını sordular, sonra aralarında anlamadığım bişiy konuşmaya başladılar. Çikolatamı kocaman ısırdım. Elimde daha iki tane var! Isırınca, içinden daha yumuşak birşey fışkırıyo. Sanki Alman pastası gibi.

Aslında Alman pastası daa güzel! Ama taze olursa. Hiç bayat Çamlıca içmedim ben. Gazozlar genelde taze oluyor! Bi de dondurmaların külahlarını seviyorum, kırt kırt! Bakkaldaki bisküütten bile daha güzel. Ama kremalı büsküütten daha güzel değil elbette!.. Karnım ağrıyo.

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

TERELELLİ

2. BÖLÜM
Geçen haftadan devam

Hayati dedem beyin enerjisi ve bakışlarıyla eşyaları hareket ettirebilme yeteneğini farkettikten sonra annanemle birlikte onlar için yeni bir hayat başlamıştı... Hiçbir şey yapmak zorunda olmadıkları ve herşeyin onların ayağına geldiği bir hayat...

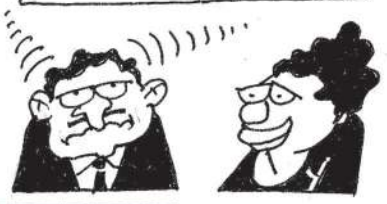

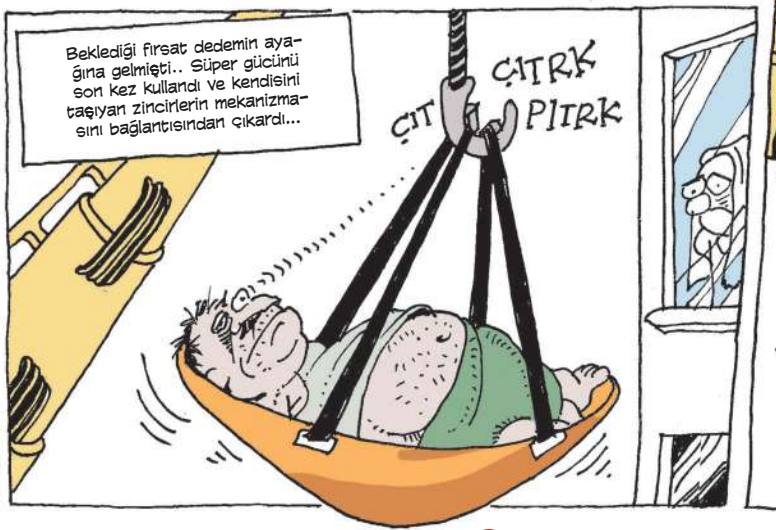

FEYHAN GÜVER

Bayır Gülü

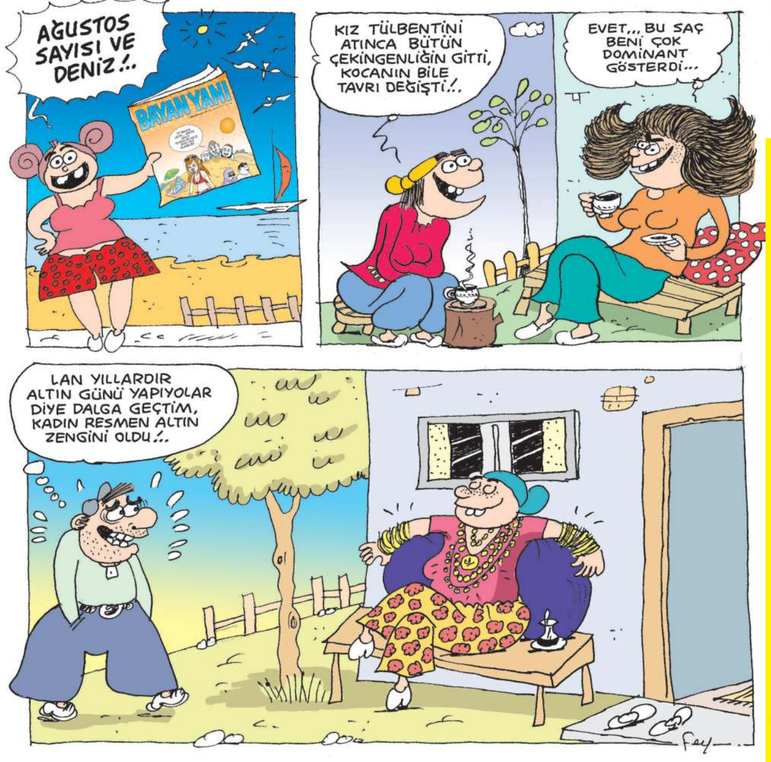

TEZ ANTİTEZ

Güneri İçoğlu

İLK SU ADAMLARI

Uzun yol otobüsünde seyahat halinde **"Rambo 1, İlk Kan"** filmini koltuk arkasındaki minik TV'den tekrar izlerken o meşhur replik söyle gelirdi sanki kulağınıza; **"İlk suyu onlar akıttı"**

Evet, uzun yol otobüslerinde muavinden ilk su isteyen o cesur yüreklere saygıyla değinelim. Otobüsün tüm yolcuları beklerler, suskun ve susamış... İlk su adamının istemesiyle birlikte diğer koltuklardan da seslenmeler duyulur, eller, parmaklar işaret moduna geçer. Öyle ki, bu ilk su isteyen adamlar olmasa zannımca yolculuğun sonuna kadar kimse su istemez muavinden. Diyeceksiniz ki mutlaka bir ilk bulunur ilerleyen saatlerde. Tabii, şüphesiz fakat bu ilk su adamları genellikle daha ilk kilometrede muavin koltuk numarası konrolü yaparken isterler ki, **"Dur abi kontrol bitsin vericem"** pausu bile bunları durduramaz. Akabinde diğer yolcular da beklemeksizin bir an evvel suya kavuşurlar. İşte bu yüzden seyahatte ilk su adamlarına ivedilikle ihtiyaç vardır. Bazen de bunlar üçlü arkadaş grubudur, **H2O**, yani Hasan, İkram, Orhan açılımıyla bindikleri otobüste yolculuğun başından beri müteakip defalar orta kapıdaki buzdolabına gidip su almayı adet edinirler ve aldıkları bir kucak dolusu suyu arkadaşlarının yanı sıra diğer yolculara dağıtarak koltuklarına dönerler...

Gelgelelim yurt dışındaki uzun yol otobüslerinde su ve ikram geleneği olmadığından ilk su adamları bu durumu kabullenemeyip zinhar yurt dışında otobüse binmezler...

İşte şu sıcak, uzun tatil günlerinde seyahate çıkanlar, bu atılgan insanların kıymetini biliniz...

DİPTEN GİTTİĞİNİ SANAN ADAMLAR

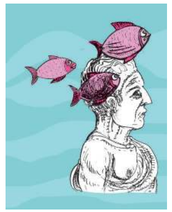

"Hayat hatalarınla yola devam etmektir" diye bir felsefe yapsak çok derin bir şey söylediğimizi sanırız ya halbuki sıradan bir cümledir bu... Devam etsek **"Doğru ya da yanlış görecedir, her şey nereden baktığına bağlı"** desek yine kıytırık bir tümceyle tekrar derin olduğumuzu sansak, işte artık dipten gittiğini sanan adamlardan biriyizdir...

Bu soyut metaforik örnektekinin somut, gözle görülür haline sahillerde, plajlarda çok şahit olmuşsunuzdur... Dipten gittiğini sanan adamlar genellikle 70 veya 80 santim sığlıkta, kafaları suda, popoları ve bacaklarının tümü dışarda olmak üzere canhıraş bir çırpınmayla ayaklarını su yüzeyine vura vura şilep pervanesi gibi coşkun köpükler çıkararak bir buçuk metre ilerlerler. Sonra da kafalarını dışarı çıkarıp çok uzun mesafe katetmişcesine sağa sola ve arkalarındaki kara parçasına bakarlar. 50 santim daha ilerleseler yüzeyde vurgun yiyeceklerdir nereden bakarsanız bakın... Santimetreler bazında derinlik sarhoşluğu yaşarlar...

Bir de bunların atraksiyon çekenleri vardır. **"Asım aç bacaklarını arasından geçicem"** diye gidip ahbabının göbeğine kafa atarlar, pürtelaş çırptıkları ayaklarıyla da zavallı Asım'ın kafasını tekmelerler. Ta ki, hatırlı ahbap Asım bir şekilde suyun kaldırma kuvvetiyle ve can havliyle zıplayıp dipten gittiğini sanan adamın üstünden atlayana kadar sürer bu köpüklü debdebe...

Tatil beldelerinde tüplü dalış kursları, yaptıkları ön araştırmayla bunların olduğu bölgelerde iş yapmaktan kaçınırlar. Dipten gittiğini sananlar için dalış eğitimi boş bir teferruattır, yani diğer bir deyişle o civardaki dikey derinlik piyasasını yatay ve yüzeysel hale düşürürler. Zaten çok derinden süzülüp gidenden de **"Aşağıda ne yaptığı**

belli değil, sinsi herif" diyerek hiç hoşlanmazlar. Öte yandan deniz dibi belgesellerinde mercanları, balıkları, ahtapotları seyrederken de ben bunların hepsini yakından gördüm tavrını takınırlar...

İş dünyasına da aynen böyle dalıp kafa içerde, vücut dışarda ayaklarını çırparlar. En sonunda bir kafayı çıkarırlar ki, dükkan batmıştır, ortak sermayeyi kendi hesabına aktarmıştır...

Ayrıca bu karakterler gece uyurken de yorgan veya battaniye ile kafalarını örtmekten pek hoşlanırlar...

TRAFİK TRAFOSU

Tem'de giderken üç şeritin de birbirlerini sollamaya çalışan devasa kamyonlarla tıkalı olduğunu gördüğümüzde sinirlenmeyelim, sakin olalım. Tam ortadaki kamyonun arkasını tercih edip duruma göre uygun anda sollayana kadar bir süre orta şeritten gidelim. Zira sol şeritte biriken araçları bir an önce sollamak isteyen diğer kızgın şoförler kuyruğu olacağı için sol şerit kıyasıya mücadelenin olduğu bir hız arenasına dönüşecektir, bu da ayrı bir gerginliğe sebebiyet verir. Aman sakin ve itidalli gidelim...

***

Denize girmek için güzel bir sahile gittim... Serdim havlumu kumların üstüne... Derken dede, anneanne, torunlar olmak üzere dört kişilik bir aile geldi sahile, o kadar zayıftılar ki, yere serdikleri tek kişilik plaj havlusunun üstüne uzunlamasına dördü birden sığıyordu... Buna karşın sahilde, battal boy çift kişilik yatak çarşafı ölçüsündeki havlularına tek başına zor sığan insanlar da vardı... Bir de bu zayıf aile dördü birden denize girip yavaşça yüzmeye koyuldular, hani suda dairesel halkalar çıkar ya cismin etrafında, bunlar yüzerken çevrelerinde dairesel halkalardan çıkmadığı gibi suda en küçük hareket, tuzlanma, köpüklenme görülmüyordu, öylece zargana balıkları gibi denizde belli belirsiz ilerliyorlardı... Birbirine sıkıca bağlı, sıcak, sessiz, sevecen bir aileydi bu. Giderken son bir kez dönüp baktım tek kişilik plaj havlusunda huşu içinde güneşleniyorlardı...

METAFORİK MÜESSELER

Mesela Vanlı biri bir kafe açıp adını kendine has bir buluşla **"Van Gogh"** kafe koymuş ne âlâ… İstanbul'da Avrupa Yakası sahil yolunda büyükçe bir şarküteri ise Anglo-Ottoman bir dil karışımı espirisiyle **"Şarküderya"** koymuş işletmesinin adını… Dükkânda çok mal olduğunu da belirtiyor bu kelime, derya gibi mal var yani, ne arasan bulursun güvenini de veriyor insana. Aynı zamanda **Şarküderya**; Doğu ve deniz anlamına da geliyor eğer istenirse… Abimiz divan edebiyatında Fuzuli'den fuzuli olmuş, mecazdan Hicaz'a kadar uzanmış vesselam…

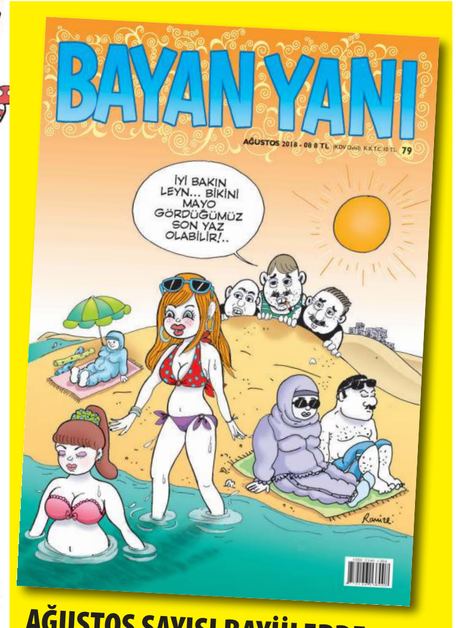

AĞUSTOS SAYISI BAYİİLERDE

İpek özsüslü

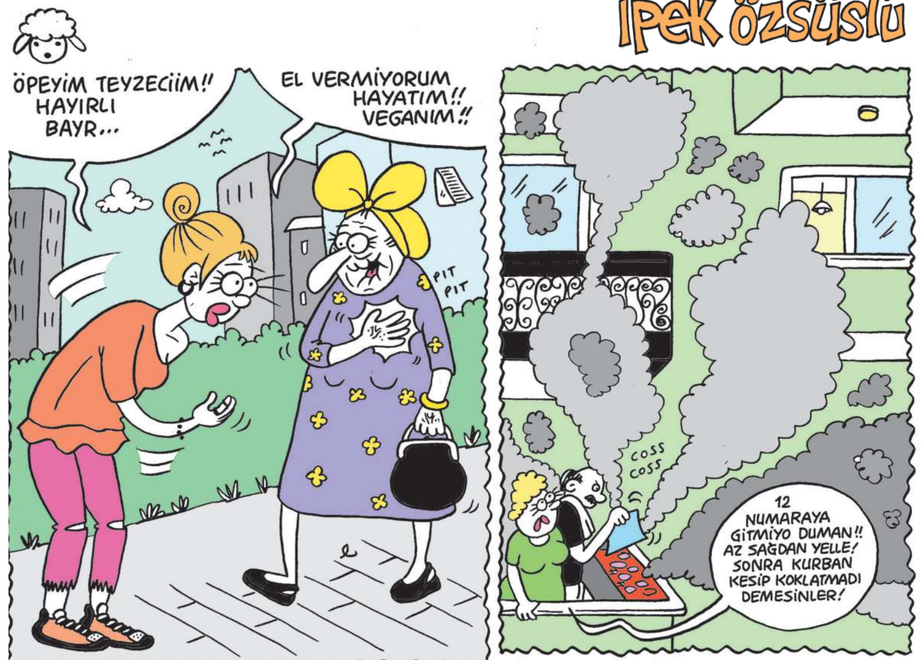

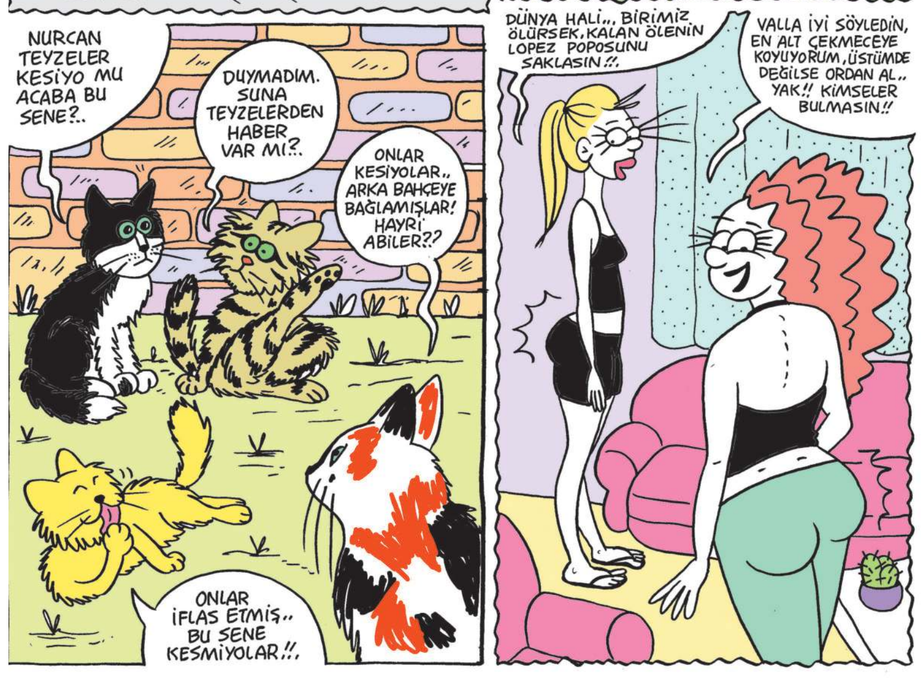

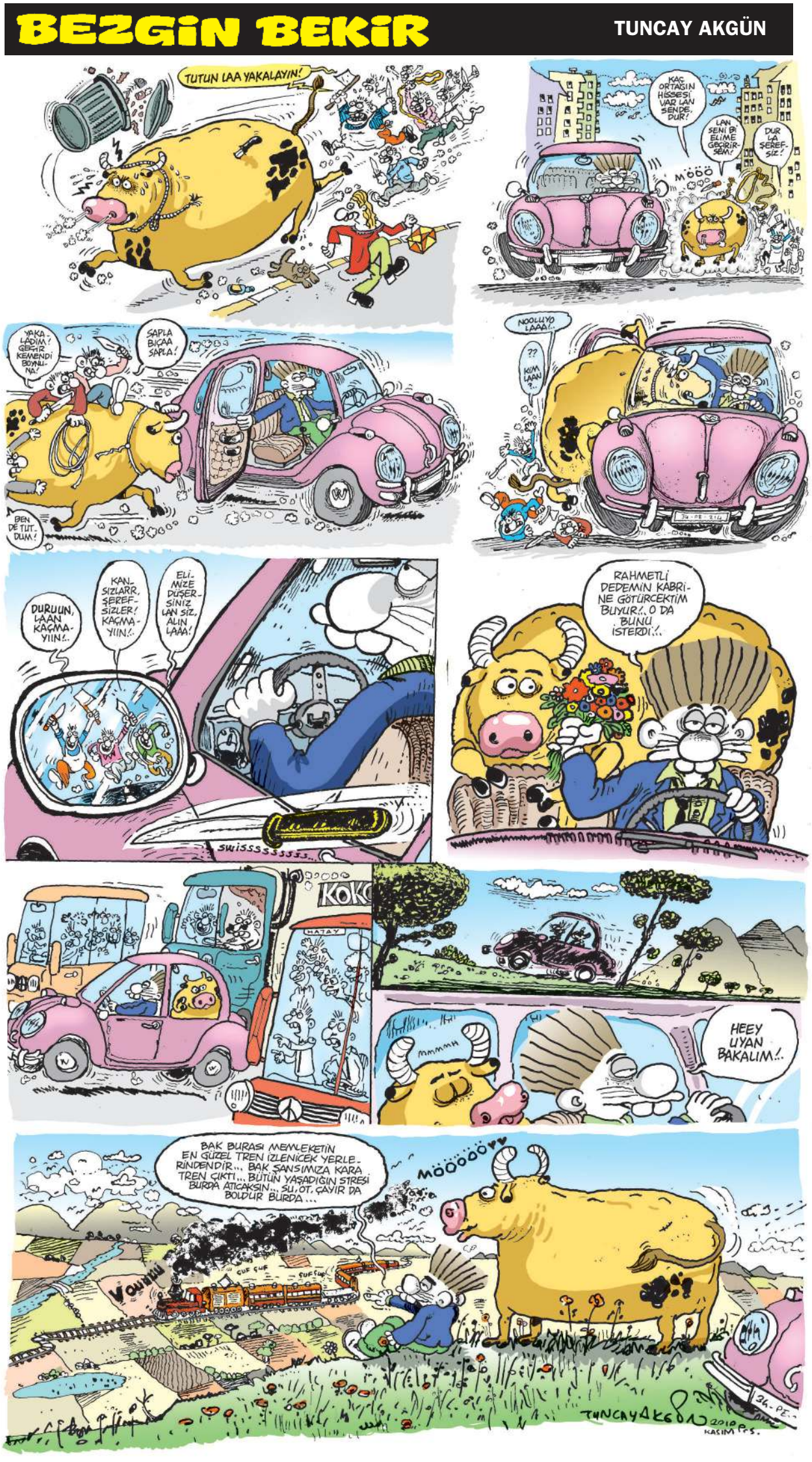

ŞİMDİ ANLAŞIM, ŞİMDİ SANAT ZAMANI

Selim Yalçıner

"Şimdi anlaşım, şimdi sanat zamanı" dedi Bugay, ben tam bizim masaya gelip oturduğumda.

Hepsi, öyle bir can kulağıyla dinliyorlar ki onu, benim geldiğimin farkına bile varmadılar. Tümü, öne eğilmişler, anlattıklarının bir tek sözcüğünü bile kaçırmamak için dikkat kesilmişler. Çocuğa sessizce kahve ısmarladım, dinlemeye başladım:

"Verili koşullarda neler yapılması gerektiği hakkında bir bilgimiz var. Bu bilginin tarihsel, toplumsal, ekonomik ve tüm bilimleri kapsayan dayanakları bulunuyor. Zorunlu olduğu açıkça görülen bazı girişimlerde bulunulmuyorsa, bunun da özgün koşullardan kaynaklanan nedenleri mutlaka vardır. Ama şimdi, bizim, burada bir kafede otururken bu konuya girmemiz hem anlamsız, hem yararsız. Bu demek değil ki önerilecek, yapılacak işler yok. Büyük gelişmeler, altüstlükler, savaşlar, krizler sırasında neler yaşandığı incelendiğinde görülüyor ki, sanat, bu süreçlerde çok önemli aşamalar kaydetmiş. Şu anda belirleyici gördüğümüz birçok sanatsal gelişim, içinde yeşerdiği ortamdan büyük ölçüde etkilenmiş ve de; ortamını etkilemiş. Öyle ki, tarihte, bir bakıyorsunuz bir bölgede savaşlar, isyanlar var ve bir sanatçının kafası o arada vuruluyor. Anakronik gibi görülebilecek bu durum, aslında yönetenlerin, gücü elinde bulunduranların, sanatın önemini kavrayacak 'eğitim'i -olumsuz anlamda söylüyorum- almış olmalarından kaynaklanıyor. Örnek vereyim: Mary Shelley, Frankenstein'i, 1818 yılında yazmış. Hem de adını vermeden. 1797 doğumlu Shelley, tam adı Frankenstein ya da Modern Prometheus'u, 21 yaşındayken yayımlamış. Yapıtın önemini hepiniz biliyorsunuz. İçinde bulunduğu büyük dönüşümü Shelley, artık bizim kısa adı Frankenstein ile bildiğimiz romanında betimlemeye çalışmış. İnsana geçirtilmekte olan baş döndürücü değişimi 'elinden geldiği gibi' aktarmış. Biz de, yani çağdaşlarımız da, bulunduğumuz koşulların bizlerdeki, toplumdaki etkilerini sanat yoluyla anlatmaya çalışmalıyız. Anlatma derken aslında anlaşım'ı kastediyorum. Anlaşım derken de, aslında anlaşamıyoruz da, sanat yoluyla anlaşalalım da demiyorum. Toplumun dilini konuşmadığımız yolundaki eleştirilere hiç katılmıyorum çünkü. Toplumumuzun dilini hem de ne kadar keskin bir zekayla konuştuğumuzun kanıtı, Gezi Olayı'dır. 'Halkın dilini konuşmuyor' idiysek, o büyük özgürlük çığlığı süresince, hangi milyonlar -polise göre 11 milyon, gerçekte ise 14 milyon dolayında insan- ile konuşulup anlaşılabildi? Benim, anlaşım derken vurgulamak istediğim, artık anlatma-anlama diyalektiği ötesinde, aynı biçimde düşünme ve duygulanmanın ete kemiğe büründüğü, gönüller arası bağlarla gelişip serpildiği bir canlılığa yönelmek..."

Bugay, bir yudum su içti, hepimize sevgi ve saygıyla baktı, devam etti:

"Konunun örgütsel yanını konuşma yerinin burası olmayacağını baştan söyledim. Eğer bir önermenin anlatılmasında, anlatıcı sorunlar yaşıyor ve duraksıyorsa, içindeki güç, onu bir başka yöntemle derdini anlatmaya yöneltecektir. Hava koşulları nedeniyle aylarca bir mağarada tıkılı kalan dönemin insanı, mağara duvarına aktardığı resimlerle ne gibi bir anlaşımda bulunmak istiyordu sizce? Bakın, bu resimlerden bazıları 35 bin yıl önce yapılmış. Bir kerede yapılıp da bitmemiş, 20 bin yıla yayılan bir sürede birçok insan tarafından geliştirilmiş, süslenmiş. Bundan 35 bin yıl önce mağaraya geyik, at, bizon resmi çizen tarih öncesi insanın, örneğin, dışarı çıkıp rahatça gözlemek istediği hayvanlara, doğaya olan özlemini de yansıtmış olabileceği düşünülemez mi? Ya da çok başka, şu anda araştırılmakta olan nedenlerden dolayı resme yöneldiği kabul edilemez mi? Özetle, bir şeyi doğrudan anlatamıyor ya da anlatmak istemiyorsak, sanata yöneleceğiz. Resim çizeceğiz, müzik yapacağız, heykel yontacağız, şiir yazacağız. Böylelikle, yaptığımız sanatın paylaşıldığını ve benimsendiğini gördüğümüzde yaşayacağımız mutluluğu nasıl anlatacağız peki? Onun da bir yolunu buluruz, bulamasak da, arar dururuz. Şair, boşuna, 'Bana mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?' dememiş. Gençler özellikle müziğe ilgi duyuyorlar ve ben bundan çok mutlu oluyorum. Çocuklar dertlerini harflerle değil notalarla anlatmayı tercih ediyorlar, anlatıyorlar ve de anlaşıyorlar, destek alıyorlar, seviliyorlar. Sanatın önemini bilenler, hele de çeşitli olanaklara sahiplerse, mutlaka bu çocukları desteklemeliler. Bakın, dünyanın en iyi, en doğru işini yapın, sanatın özgürlüğünden yararlanamazsanız, yaptığınız iş hiçbir işe yaramaz. Son cümlem biraz ağır oldu ama, bunu daha çok yaşı bana yakın olanlara söylüyorum, sanatsız bir yaşam olamaz, sanatsız soluk alıp vermeye yaşam denemez..."

selim.yalciner@gmail.com

LAFIN DİBİ

☛ Bi rahip daha girerse içeri y..raaa yan bastık demektir.

☛ Dolarla hiç yapılmamış bi esprim var gelecek ay kullanıcam.

☛ Bir bayram klasiği; kimin la bu numara?

☛ Allah kimseye ne demek istediğini açıklattırmak zorunda bırakmasın.

☛ Bu ülkede sigara, içkiden daha sağlıklı bişey yok.

☛ Artık misafirliğe gidildiğinde yeme içme ücreti ödensin.

☛ İnsan sevdiğini unutur da sevilmediğini unutamaz.

☛ Cips yerken kimseyi duymuyorsun. Nefis bir icad.

☛ Artık hepimiz sıradanız. Bu gerçeği kabullenin.

☛ Neyse; içinde binbir açılmadık küfür barındırır.

☛ Bu ülkede herkesin bir keşkesi, belkisi ve acabası var.

☛ Eskiden internet paketi yoktu. Türkselli Türkselliyle, Telsimli Telsimliyle sevgili yapardı.

☛ Biri gider biri gelir dedikten sonra kimsenin gelmemesi rezaleti.

☛ Kaç yaşında olursan ol dolu otobüse bindiğinde nasıl ineceğini düşünürsün.

☛ Hani bi şarkı vardı... nasıldı yaa... adı neydi... demiyen yoktur.

☛ Uyuma da konuşalım diyen biri varsa hayatınızda, atın onu hayatınızdan. Uyku önemli.

☛ aranızdaki ilişkiye nikah memurunu sokup b.k etmeyin işi.

☛ TL mutluluk getirmez,dolar getirir.

☛ Türk'ün yaşam tarzı dolara ayak uydurmak..

☛ Uzun lafın kısası kadar konuşun...

☛ Dinleyeni olmadığı için değil, anlayanı yoksa yalnızlaşır insan.

☛ Masallardaki kötüleri eleştirdik hep. Bunlar niye kötü olmuş diye hiç sorgulamadık.

☛ Neden sigara içiyorum dersen, bir tane daha yakarsın.

☛ hayat 18'ine kadar. Sonra gömülmeyi bekliyorsun.

☛ Rezil olmayı seviyoruz.

☛ Otobüsle giderken yandaki otobüsle bakışmak..

☛ Para isteyince pantolonumu getir diyen babalarımız vardı bizim.

☛ Yan masadan yapılan espriye gülmektir yalnızlık.

☛ 4 sene fotoğrafçılıkmı olur lan? Ben basıyorum çekiyorum. Gayette güzel...

Salih Salı

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

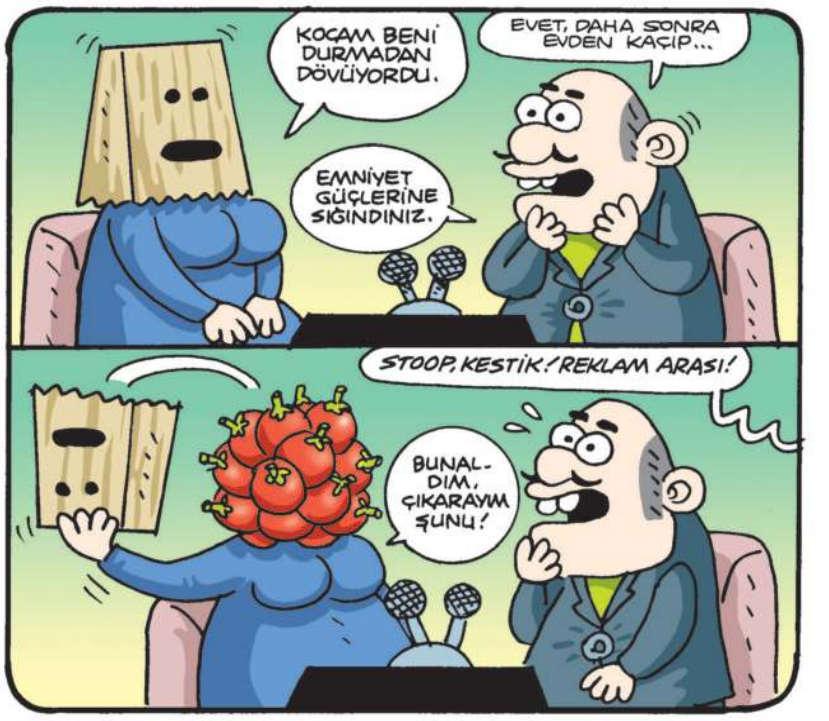

PLAN PROJE TAHSİN

Yazan: Mehmet Ersoy Çizen: Ergün Gündüz

SEN VAĞ GELMEMEK GECE OTEL. NEDEN AMA TAHSİN? BEN VAĞ SANA İHTİYAÇ.

BAŞKA İHTİYAÇLARI KARŞILIYORUZ BURADA BE KIZIM. HADİ GO!

TÜRKİYE İNSAN ÇOK SEVİYOR SEX! O ZAMAN BEN DE SEVİYOR. YAHH!

NE BU BE! İSTEMİYORUM LAN ARTIK! ÖFF!

NEREYE GİTMEK TAHSİN? YENİ BAŞ-LAMAK DAHA...

EEEH BE!

GAVUR YEMEYİ ÇOK ABARTTIN BU YAZ BE OĞLUM! ZEVKİ MEVKİ KALMADI ARTIK. ÖZE DÖNMEK VAKTİ GELDİ YİNE. YERLİ BİR KIZA YA-ZILIP UFAK UFAK KIŞI KURTARMAK LAZIM.

BİRİ BENİ SEVSİN, GÜZEL SEVİLİRİM BİRDE YETİŞSE ÖNÜMÜZDEKİ YAZA...

BU MÜZİKLE BİLE KUDURAN BİR KIZIN AKLINI ALIRIM BEN BE!

ELLER HAVAYA!

NABER MURAT! VAR MI YANIP TUTUŞAN SAHİP-SİZ Bİ KIZ? BALTAYI TAŞA VURMAYALIM.

RUSLARA TAKILSANA BE ABİ. BİZİM KIZLARA BULAŞIRSAN BAŞAĞRISI YAPAR.

AYRI İKLİMSİ NE ÇARE

FIYUV FIYUV

BIRAK ŞİMDİ AHKAM KES-MEYİ. BU KIZLARDAN HANGİSİ BOŞTA, ONU SÖYLE SEN BANA.

VAR Bİ TANE AMA O DA BENİM EKME-ĞİM OLSUN BE ABİ. ÇOK MASUM.

HOP HOP HOP

MASUMUN NE İŞİ OLUR LAN SENLE! YETMİŞLİK KAŞARLARDAN BAŞKA ŞANSIN VAR MI? GÖSTER HADİ!

AHA ŞU İŞTE. KIVRA-NIYOR BAK.

BEN SANA VURGUN BİR ÇARE

DANSA KATILABİLİR MİYİM?

TABİİ. NEDEN OLMASIN...

BU GECE BİRAZ DOLAŞALIM MI?

BENİ SEV BENİ SEV YOLUNA YOLUNA

DELİRDİM UĞRUNA

YAVAŞ OL, BEN BAKİREYİM.

SORUN DEĞİL, KONU-ŞURUZ.

ERTESİ GÜN

DÜN GECE İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM TAHSİN. BANA SEKS İÇİN YAKLAŞMAYAN TEK ERKEK SEN OLDUN. BU YÜZDEN BİLE SANA AŞIK OLABİLİRİM.

OLMASAN ŞAŞARDIM. HER YAŞADI-ĞINIZ AŞK OLACAK YA İLLA!

BANA SANA ALIŞMAM İÇİN BİR KAÇ AY SÜRE VER SEVGİLİM. O ZAMAN SENİN OLABİLİRİM...

BEN BEKLERİM CANIM...

OH BE! TAM İSTEDİĞİM GİBİ. KASAPLIKTAN BIKTIĞIMIN FARKINDA BİLE DEĞİL GÜVER-CİN, ARZUDAN ÖLÜYORUM SANIYOR. TEKRAR ACIKMAM KIŞI BULUR ZATEN.

BİTTİ

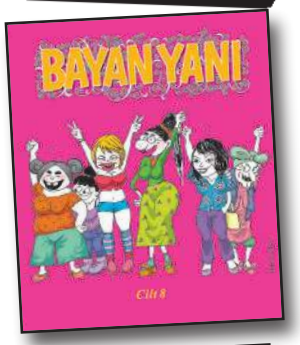

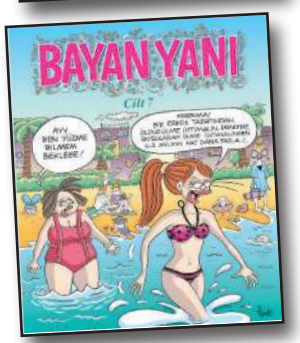

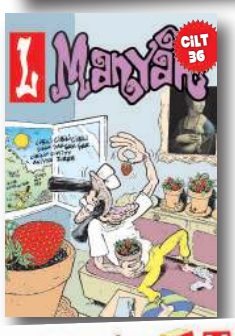

DAHA FAZLASI BAYİİLERDE

YAĞLI BÖREK

KEMAL ATAKAN

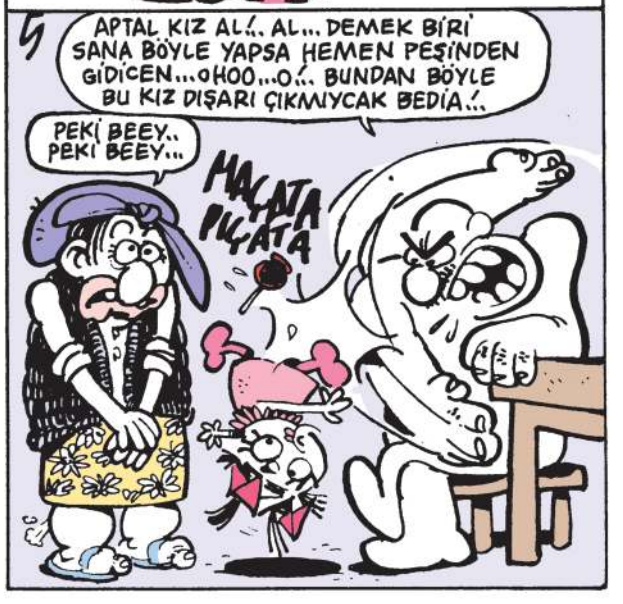

MEHMET ERSOY İLİŞKİLER

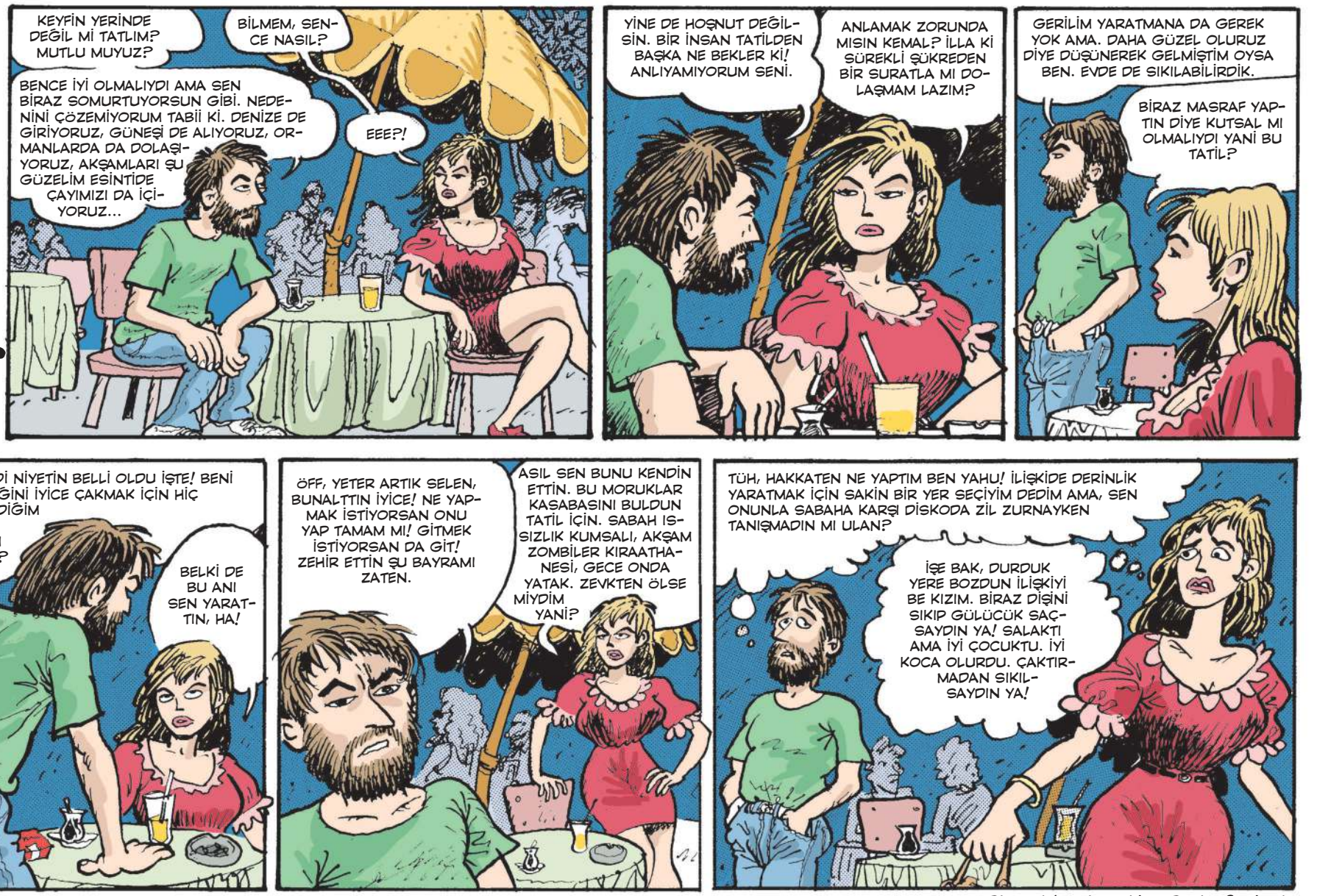

Biraz daha pişecekler. Başka fırınlarda.

ALPER ÇELİK

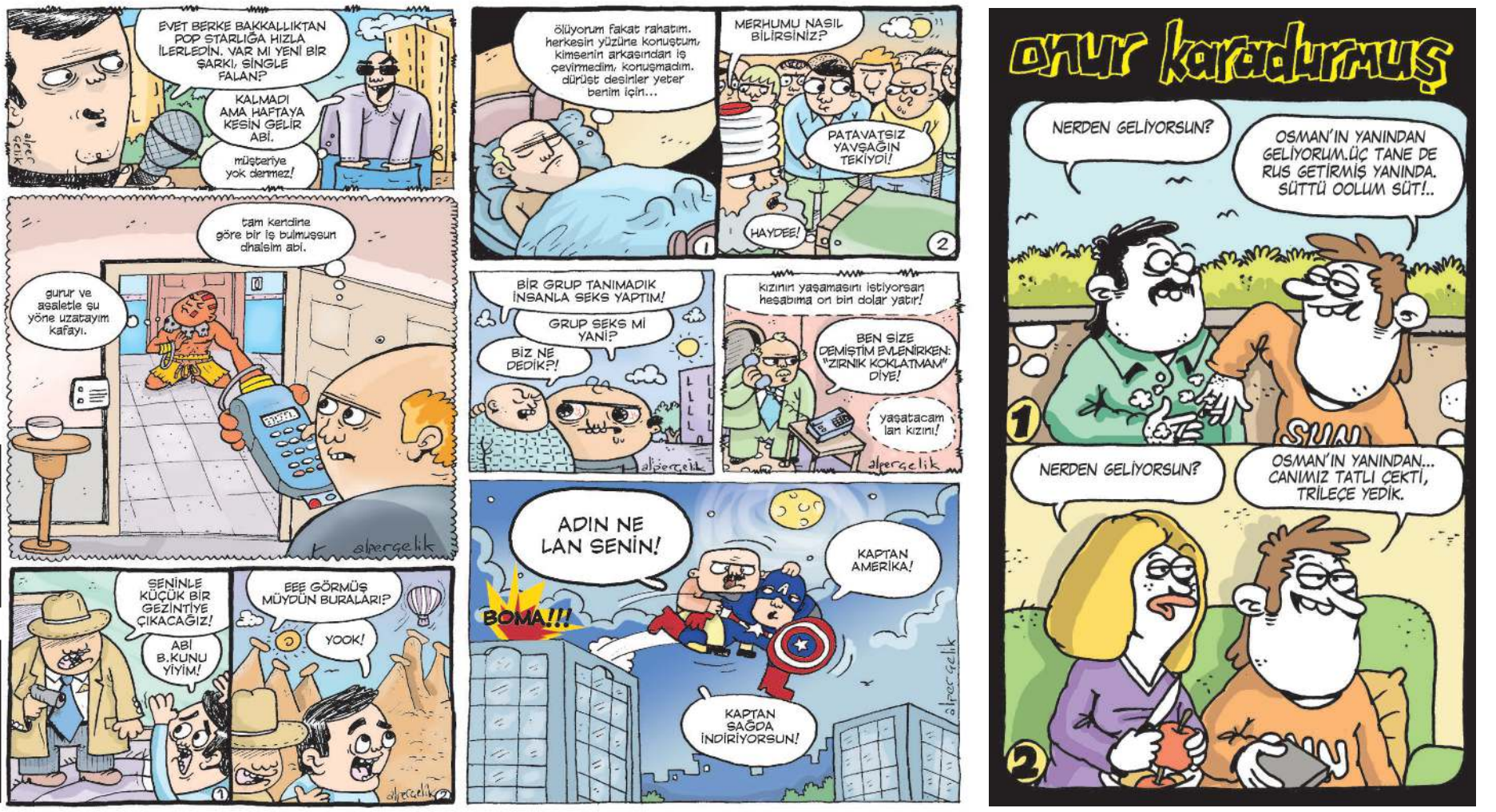

İÇİMDEKİ SES

KADİR ELİGÜZEL

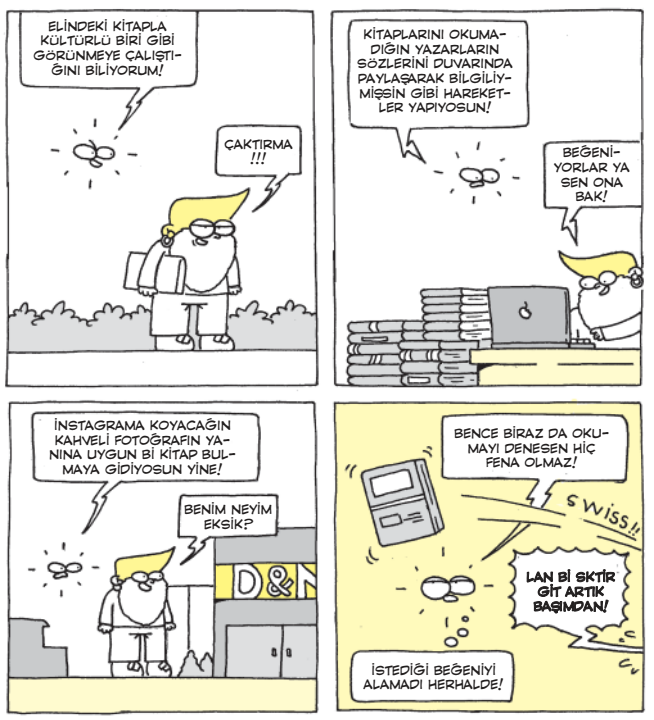

LeMan

Sayı: 1387 / 22 Ağustos 2018

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürleri:** Zafer AKNAR • Aslan ÖZDEMİR • **Müessese Müdürü:** Ali YAVUZ • **Grafik:** Cebrail Okcu • **Renk:** Fikret Özdemir • **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan • **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. •Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 • **Baskı:** LeMan Matbaası • **Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx). • **Genel Dağıtım:** D.P.P A.Ş

BETAMAX VIDEO

TURGUT ÖZALP
@TURGUTART

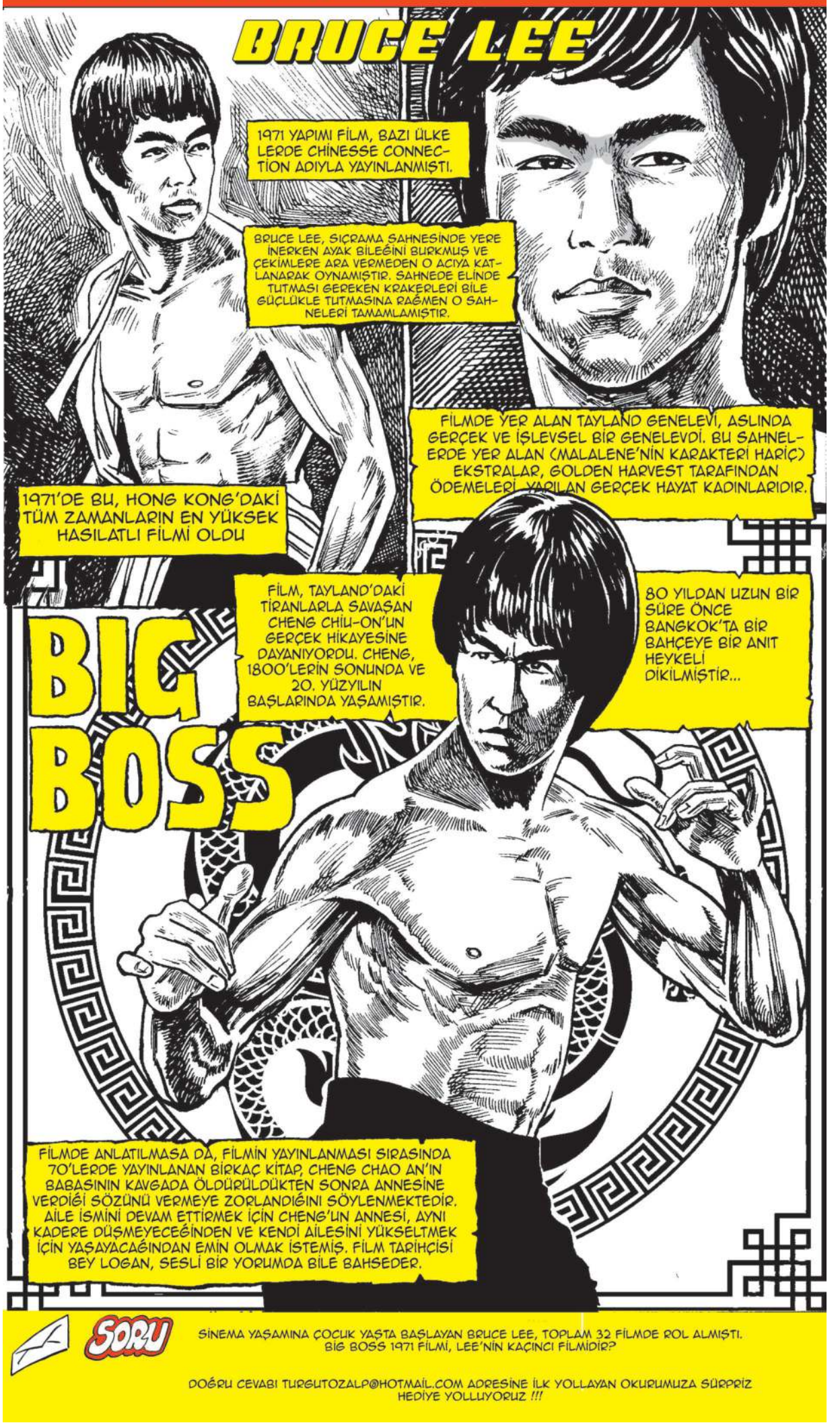

SORU

SİNEMA YAŞAMINA ÇOCUK YAŞTA BAŞLAYAN BRUCE LEE, TOPLAM 32 FİLMDE ROL ALMIŞTI. BIG BOSS 1971 FİLMİ, LEE'NİN KAÇINCI FİLMİDİR?

DOĞRU CEVABI TURGUTOZALP@HOTMAİL.COM ADRESİNE İLK YOLLAYAN OKURUMUZA SÜRPRİZ HEDİYE YOLLUYORUZ !!!

PONÇİK

YAZAN-ÇİZEN: CİHAN TERLAN
cihanterlan@gmail.com

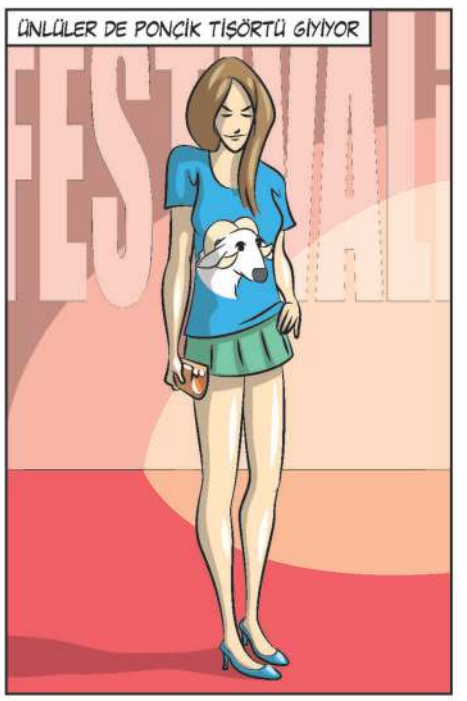

BİTTİ